

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 306

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 50 din 4 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală	2–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
64. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea Procedurii de emitere a certificatului de origine pentru biomasa provenită din agricultură și industriile conexe, utilizată drept combustibil sau materie primă pentru producția de energie electrică, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 46/2012	7–9
614. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017	10–15
615. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.032/2011 pentru aprobarea Normelor privind donațiile de medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale, vaccinuri, seruri și consumabilele aferente	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 50

din 4 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Corneliu Ancuța și Marcel Dudaș în Dosarul nr. 1.718/108/2017 al Tribunalului Arad — Secția penală, și care formează obiectul Dosarului nr. 2.478 D/2017 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 28 noiembrie 2019, cu participarea părților și a apărătorilor autorilor excepției prezente, precum și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de amânare a pronunțării formulată de apărătorul ales al autorului excepției Cătălin Corneliu Ancuța, pentru a depune concluzii scrise, în temeiul dispozițiilor art. 57 din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 12 decembrie 2019. La acea dată, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat din nou pronunțarea asupra cauzei pentru data 4 februarie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 18 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.718/108/2017, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Cătălin Corneliu Ancuța și Marcel Dudaș în dosarul menționat, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul Cătălin Corneliu Ancuța a susținut lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a textelor criticate. Astfel, dacă în forma sa fixă alin. (3) al art. 148 din Codul de procedură penală respectă exigențele de calitate inerente unei norme legale, forma flexibilă, aplicată corespunzător cu prevederile alin. (10) al aceluiași articol devine abuzivă. Aceasta deoarece se știe că orice persoană poate îndeplini calitatea de colaborator într-o cauză penală, în baza autorizării procurorului. Dacă procurorul consideră că este necesar, poate delega acest colaborator să realizeze fotografii sau înregistrări audiovideo, adică să realizeze măsura supravegherii tehnice prevăzută de art. 138 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, începând cu faza de urmărire penală *in rem*. Făcând o paralelă, se mai arată că,

în pofida faptului că sintagma „*alte organe specializate ale statului*” din conținutul art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală implica existența unor „*organe ale statului*”, aceasta fiind declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, în cazul colaboratorului care poate folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video nu mai există niciun fel de garanții, putându-se înțelege că oricine poate folosi astfel de dispozitive. Nu se poate înțelege de ce atunci când se vorbește de înregistrări audiovideo și fotografiieri, acestea ar putea fi realizate, fără restricții, folosind aparatura tehnică din dotarea organelor de stat, practic, de orice persoană care ar fi delegată în acest sens de către procuror. Prin normele criticate se ajunge să se ofere oricărui cetățean prerogative de cercetare penală, „*orice persoană fizică putând deveni în acest fel anchetator*”. Astfel, „*legea trebuie să definească suficient de clar limitele acțiunii colaboratorului persoană fizică, modalitățile în care o poate face, strângere și arhivare a datelor, să existe o definiție în acest sens, o sancțiune a nerespectării unor norme, oferind în acest fel un țel legitim, cu scopul de a oferi persoanei protecție adecvată împotriva arbitrarului*”.

5. Autorul Marcel Dudaș a susținut că excepția este oarecum asemănătoare cu cea care a format obiectul Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 a Curții Constituționale. Cu alte cuvinte, din moment ce art. 142 alin. (1) stabilește că în mod nemijlocit pot folosi mijloace tehnice de supraveghere exclusiv procurorul, organele de cercetare penală sau lucrătorii specializați din cadrul poliției, este evident, pe de o parte, că aceste persoane pot delega aceste atribuții unor terți ce nu au atribuții de organe de cercetare penală, chestiune similară cu cele constatate în Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, iar, pe de altă parte, că legea nu permite o astfel de delegare. Practic, dacă nici Serviciul Român de Informații nu are voie să efectueze astfel de activități, atunci niciun colaborator care este persoană civilă nu are acest drept. Natura fundamental diferită a organelor de urmărire penală față de simplii cetățeni fără vreo calitate atribuită de lege (căci procurorul nu poate delega decât ceea ce îi permite legea) și care nu pot oferi garanții efective în vederea respectării drepturilor fundamentale impune neimplicarea acestora din urmă în procesul penal.

6. Curtea observă că atât în concluziile orale, la termenul de judecată, cât și în concluziile scrise depuse la dosarul cauzei se fundamentează motivarea pe o analogie cu Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, fiind invocate mai multe paragrafe din această decizie. Astfel, cu referire la paragraful 34 din decizie, potrivit căruia „*Curtea conchide că actele îndeplinite de organele prevăzute la art. 142 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală reprezintă procedee probatorii care stau la baza procesului-verbal de consemnare a activității de supraveghere tehnică, ce constituie un mijloc de probă. Pentru aceste motive, organele care pot participa la realizarea acestora sunt numai organele de urmărire penală. Acestea din urmă sunt cele enumerate la art. 55 alin. (1) din Codul de procedură penală, respectiv procurorul, organele de*

cercetare penală ale poliției judiciare și organele de cercetare penală speciale”, se subliniază faptul că neconstituționalitatea se regăsește „strict în acordarea colaboratorului a unor prerogative extraordinare, respectiv cele de a obține direct, nemijlocit, înregistrări/fotografii, pentru ca mai apoi acestea să fie utilizate în mod direct ca probă în procesul penal, încălcându-se în acest fel exigențele de claritate a legii, de previzibilitate și de precizie”. Aceasta, întrucât un colaborator nu poate realiza activitate de supraveghere tehnică, deoarece nu face parte din categoriile de persoane enumerate limitativ de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, persoane ce pot folosi dispozitive tehnice pentru realizarea activităților prevăzute de art. 138 alin. (1) lit. a)—d) din Codul de procedură penală. Scopul pentru care legiuitorul a înțeles să ofere această posibilitate în mod limitativ anumitor persoane calificate a fost și acela de a asigura integritatea și confidențialitatea informațiilor colectate, or, o persoană fizică nu asigură și nu va putea asigura niciodată confidențialitatea datelor și a informațiilor colectate. În plus, simpla autorizare în calitate de colaborator din partea procurorului de caz nu îi conferă persoanei fizice calificarea necesară în vederea strângerii de date, iar mandatul judecătorului de drepturi și libertăți nu are menirea de a transforma colaboratorul persoană fizică în organ de cercetare penală. Cu trimitere și la Decizia Curții Constituționale nr. 323 din 9 mai 2017 în care este caracterizată instituția colaboratorului, se conchide că, preluând raționamentul din Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, este evident că în situația în care nici măcar altor organe, calificate din punct de vedere profesional, nu le este permis să pună în executare mandatul de supraveghere tehnică emis în baza art. 139 din Codul de procedură penală, cu atât mai puțin „nu trebuie să îi fie permis oricărui individ devenit colaborator să pună în executare acest mandat, acțiunea colaboratorului de a folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio-video reprezentând o adevărată măsură de supraveghere, ce este pusă în executare direct de către o persoană fizică”. Se invocă și paragrafele 29, 30, 31 și 32 din Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, arătându-se că actele realizate de colaborator în situația în care realizează fotografii sau înregistrează reprezintă un adevărat procedeu probator. Doar organele de urmărire penală pot participa la realizarea procedurilor probatorii, iar colaboratorul nu este organ de urmărire penală. Se apreciază că modalitatea edictării normei arată intenția legiuitorului de a nu îi conferi unei persoane nepregătite prerogative absolute, posibilități de incriminare, de discreditare, de realizare a unei adevărate operațiuni de cercetare penală. Se mai susține și că o eventuală expertiză criminalistică asupra autenticității celor aparent înregistrate nu va putea fi niciodată realizată, „organele de urmărire penală nedorind să își asume eventualele operațiuni efectuate de colaborator asupra tehnicii pentru perioada cât acesta a purtat-o, a folosit-o, înregistrând, având echipament asupra sa”.

7. Tribunalul Arad — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, investigatorul este lucrător operativ în cadrul poliției judiciare sau, după caz, în cadrul organelor de stat care desfășoară activități de informații în vederea asigurării securității naționale, iar calitatea de „colaborator” o poate avea

orice altă persoană care a interacționat sau poate interacționa cu suspectii sau cu zona infracțională și poate, prin contribuția sa, să aducă probe pentru dovedirea faptelor. Așa cum rezultă chiar din dispozițiile art. 148 alin. (10) din Codul de procedură penală, folosirea colaboratorilor are caracter excepțional și în subsidiar în raport cu utilizarea investigatorilor, putând fi dispusă de procuror numai „în situații excepționale” și doar atunci când folosirea investigatorului sub acoperire „nu este suficientă” sau „este imposibilă” din cauza condițiilor concrete (natura grupurilor infracționale, modalitatea de organizare a acestora, relațiile existente în cadrul grupului). De asemenea, trimitând la condițiile prevăzute de art. 148 alin. (1) din Codul de procedură penală, aceleași dispoziții îl obligă pe procuror să motiveze necesitatea utilizării colaboratorului și proporționalitatea măsurii cu scopul urmărit (prin raportare la particularitățile cauzei, la gravitatea infracțiunii, la importanța informațiilor sau probelor ce urmează a fi obținute), precum și cu faptul că obținerea probelor respective nu este posibilă în alt mod ori ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare.

10. Se mai arată că, potrivit art. 148 alin. (2) din Codul de procedură penală, în cuprinsul ordonanței, procurorul trebuie să indice exact activitățile pe care colaboratorul este autorizat să le desfășoare, precum și perioada pentru care s-a autorizat măsura. Întrucât respectarea acestor condiții constituie o chestiune de legalitate a administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, ea se verifică de judecătorul de cameră preliminară în procedura prevăzută de art. 342 și următoarele din Codul de procedură penală, asigurându-se astfel caracterul echitabil al procesului penal sub acest aspect. Potrivit art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire sau colaboratorul să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică. Într-o asemenea situație, mandatul judecătorului de drepturi și libertăți este necesar întrucât, pe de o parte, fotografierea persoanelor, observarea sau înregistrarea conversațiilor, mișcărilor ori a altor activități ale acestora constituie o metodă specială de supraveghere [art. 138 alin. (1) lit. c) și alin. (6) din Codul de procedură penală], iar, pe de altă parte, punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică excedează activităților pe care investigatorul sau colaboratorul este autorizat să le desfășoare, căci, conform art. 148 alin. (5) din Codul de procedură penală, în baza ordonanței emise potrivit alin. (1)—(3) investigatorul/colaboratorul culege date și informații, pe care le pune, în totalitate, la dispoziția procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, întocmind un proces-verbal. Așadar, întrucât „folosirea dispozitivelor tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video” nu se identifică cu activitatea de „punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică” (aceasta din urmă realizându-se în mod distinct conform art. 142 din Codul de procedură penală, de către procuror sau, după caz, în baza dispoziției acestuia, de către organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției), în opinia Guvernului, dispozițiile criticate nu pot primi interpretarea dată de autorul excepției, în sensul căreia persoana ce are calitatea de „colaborator” ar fi autorizată să îndeplinească activități de supraveghere tehnică.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, susținerile autorilor excepției, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 148 alin. (3) și (10) cu denumirea marginală *Utilizarea investigatorilor sub acoperire sau cu identitate reală și a colaboratorilor* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „(3) În cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător. [...] (10) În situații excepționale, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), iar folosirea investigatorului sub acoperire nu este suficientă pentru obținerea datelor sau informațiilor ori nu este posibilă, procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală poate autoriza folosirea unui colaborator, căruia îi poate fi atribuită o altă identitate decât cea reală. Dispozițiile alin. (2)—(3) și (5)—(9) se aplică în mod corespunzător.”

14. În susținerea excepției s-au invocat prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul român, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție* și ale art. 53 referitor la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și ale art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 148 din Codul de procedură penală permite folosirea a *trei categorii de persoane* în cadrul aceleiași metode de cercetare: investigatorul sub acoperire, investigatorul cu identitate reală și colaboratorul. *Investigatorul sub acoperire* este, potrivit art. 148 alin. (4) din cod, lucrător operativ din cadrul poliției judiciare sau, în cazul infracțiunilor contra securității naționale și al infracțiunilor de terorism, lucrător operativ din cadrul organelor de stat ce desfășoară activități de informații în vederea asigurării securității naționale. Pentru a îndeplini activități de investigator sub acoperire, *trebuie să primească o identitate falsă*, cu care să se infiltreze în mediul infracțional de unde dorește să culeagă probe. *Investigatorul cu identitate reală* este, de asemenea, lucrător operativ în cadrul poliției judiciare, care *acționează sub propriul nume*. **Colaboratorul** poate fi, în principiu, orice persoană care a interacționat cu suspectii sau cu zona infracțională și care, prin contribuția lui, poate să aducă probe pentru dovedirea faptelor. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 323 din 9 mai 2017, Curtea Constituțională a reținut că „Potrivit dispozițiilor art. 148 alin. (10) din Codul de procedură penală, «*În situații excepționale, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), iar folosirea investigatorului sub acoperire nu este suficientă pentru obținerea datelor sau informațiilor ori nu este posibilă, procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală poate autoriza folosirea unui colaborator, căruia îi poate fi atribuită o altă identitate decât cea reală. Dispozițiile alin. (2)—(3) și (5)—(9) se aplică în mod*

corespunzător» Așa fiind, prin exceptarea aplicării în mod corespunzător a dispozițiilor art. 148 alin. (4) din Codul de procedură penală, rezultă că un colaborator nu este membru al poliției judiciare și poate fi orice persoană din cercul suspectilor sau care a interacționat cu zona infracțională și care poate aduce probe în dovedirea infracțiunilor. Astfel, întrucât, în numeroase situații infiltrarea unui investigator sub acoperire sau cu identitate reală este imposibil de realizat din cauza condițiilor concrete referitoare la clandestinitatea structurii infracționale sau a relațiilor din cadrul grupurilor, organele judiciare pot racola un membru al rețelei infracționale sau o persoană care poate pătrunde în interiorul ei grație încrederii de care beneficiază în rândul membrilor.» (paragraful 22)

16. Având în vedere asocierea noțiunii de „colaborator”, în cuprinsul textului de lege citat, cu aceea de „investigator sub acoperire”, în doctrină s-a exprimat opinia potrivit căreia termenul „colaborator” nu este sinonim cu acela de „informator”. De altfel, și Codul de procedură penală distinge între noțiunile de „informator” și de „colaborator”, în cuprinsul art. 149 — *Măsurile de protecție a investigatorilor sub acoperire și a colaboratorilor*, fără însă ca noțiunea de „informator” să fie definită sau circumstanțiată în sensul reglementării unui regim juridic. Cât privește instituția colaboratorului, Curtea reține că a fost introdusă prin noul Cod de procedură penală, alături de cea a investigatorului sub acoperire, în vederea dezvoltării cadrului legal necesar pentru a răspunde evoluției criminalității, pentru facilitarea investigării infracțiunilor grave și care presupun dificultăți specifice de strângere a probelor. Raportul de evaluare GRECO întocmit în prima rundă, având ca temă independența, specializarea și mijloacele disponibile organismelor naționale implicate în prevenirea și combaterea corupției, adoptat la cea de-a 8-a Sesiune Plenară din 4—8 martie 2002, remarcă faptul că la acel moment legislația României nu conținea opțiunea de negociere sau obținere a colaborării de la un suspect sau o persoană condamnată în schimbul achitării, reducerii pedepsei sau protecției (paragraful 46). Instituția colaboratorului era prevăzută doar în art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, potrivit căruia „(1) *Polițiștii din formațiunile de specialitate, care acționează ca investigatori acoperiți, precum și colaboratorii acestora pot procura droguri, substanțe chimice, esențiale și precursori, cu autorizarea prealabilă a procurorului, în vederea descoperirii activităților infracționale și a identificării persoanelor implicate în astfel de activități. (2) Actele încheiate de polițiștii și colaboratorii acestora, prevăzuți la alin. (1), pot constitui mijloace de probă.*” Introducerea acestei instituții în noul Cod de procedură penală s-a realizat printr-o **reglementare ce îi conferă un regim strict și o utilizare subsidiară**, responsabilitatea sub acest aspect revenindu-i procurorului care dispune autorizarea folosirii colaboratorului și, respectiv, în ipoteza legii criticate în prezenta cauză, judecătorului de drepturi și libertăți care emite mandatul de supraveghere tehnică în condițiile art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală.

17. Curtea observă în acest sens că, potrivit art. 148 alin. (10) din Codul de procedură penală, criticat în prezenta cauză, **procurorul** care supraveghează sau efectuează urmărirea penală **poate autoriza folosirea unui colaborator numai „în situații excepționale”**, dacă sunt întrunite **condițiile de autorizare a folosirii investigatorilor sub acoperire**, iar **folosirea acestora din urmă „nu este suficientă pentru obținerea datelor sau informațiilor ori nu este posibilă”**. Cât privește **condițiile de autorizare**, acestea au o reglementare expresă în cuprinsul aceluiași articol, în alin. (1), după cum urmează: există suspiciunea rezonabilă cu

privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni grave, acolo caracterizate, măsura este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor sau a probelor ce urmează a fi obținute ori gravitatea infracțiunii; probele sau localizarea și identificarea făptuitorului, suspectului ori inculpatului nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare. Potrivit art. 148 alin. (2) din Codul de procedură penală, **ordonanța procurorului trebuie să cuprindă și indicarea activităților pe care colaboratorul este autorizat să le desfășoare, perioada pentru care s-a autorizat măsura, identitatea atribuită colaboratorului** (cărui i se poate atribui o altă identitate decât cea reală).

18. Având în vedere acest mod de configurare a instituției colaboratorului, chiar dacă, teoretic, poate fi colaborator orice persoană din cercul suspectilor sau care a interacționat cu zona infracțională și care poate aduce probe în dovedirea infracțiunilor, **condițiile stricte de autorizare stabilite de cadrul legal de referință în ceea ce privește sfera infracțiunilor, proporționalitatea măsurii cu restrângerea drepturilor și a libertăților fundamentale, necesitatea măsurii impun atenta identificare/alegere de către procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală, ceea ce restrânge în mod corespunzător nu doar situațiile în care se poate autoriza folosirea colaboratorilor, ci și sfera persoanelor care pot avea această calitate.** Este foarte important, din această perspectivă, modul de recrutare a colaboratorilor, trebuind să fie avute în vedere loialitatea după recrutare și posibilitatea furnizării de informații, inclusiv un nivel de pregătire care să permită utilizarea unor dispozitive tehnice. Aceste aspecte privesc însă modul de aplicare a legii, respectiv a dispozițiilor Codului de procedură penală care reglementează instituția colaboratorului, iar nu neconstituționalitatea, în sine, a acestor dispoziții.

19. Ca urmare, nu se poate susține o lipsă de claritate a reglementării instituției colaboratorului și nici analogia, făcută, din această perspectivă, cu Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, unde Curtea a constatat neconstituționalitatea, în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, a sintagmei „*ori de alte organe specializate ale statului*” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală. Spre deosebire de sintagma acolo criticată și constatată ca fiind neconstituțională, sensul noțiunii de „colaborator” este univoc. Dezvoltarea unor critici pornind de la un sens propriu atribuit de autor acestei noțiuni și care, practic, plasează într-o zonă de derizoriu nu numai ipoteza criticată, ci și întreaga instituție a colaboratorului nu poate susține neconstituționalitatea dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală. Tot astfel, aplicarea acestor dispoziții nu poate fi controlată de Curtea Constituțională. Sub acest aspect, Curtea s-a investit, considerându-se competentă să soluționeze excepții de neconstituționalitate în care s-au ridicat aspecte de interpretare și aplicare a legii, în situații în care s-a demonstrat o practică cvasiunanimă în sens neconstituțional, ceea ce nu este cazul în speță. Este adevărat că și doctrina în materie semnalează deficiențe în planul aplicării instituției, însă Curtea a constatat că este abilitată să intervină atunci când este sesizată cu privire la existența unei practici unitare/neunitare de interpretare și aplicare a legii, de natură a încălca exigențele Constituției, iar interpretările izolate, vădit eronate, nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, ci al controlului

judecătoresc (paragraful 20 din Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016).

20. Tot astfel, nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, cu raportare la dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, instituția investigatorului sub acoperire a fost criticată pentru nivelul maxim de intruziune în viața privată a unei persoane, precum și pentru lipsa de control din partea organelor statului în ceea ce privește activitățile provocative. Curtea constată însă că, față de Codul de procedură penală anterior, unde activitatea investigatorului sub acoperire se desfășura cu preponderență în etapa actelor premergătoare, anterior începerii urmăririi penale, ceea ce conducea la un control extrem de redus al procurorului sau al instanței de judecată asupra activității acestuia, în actualul Cod de procedură penală, **activitatea investigatorului sub acoperire și a colaboratorului este cuprinsă în întregime în cadrul procesului penal, fiind subiect de verificare și control din partea procurorului și, ulterior, a instanței de judecată.** Actualul Cod de procedură penală a instituit patru faze ale procesului penal, respectiv: faza de urmărire penală, faza camerei preliminare, faza de judecată și faza de executare. Partea specială a Codului de procedură penală reglementează în titlul I cu privire la „*Urmărirea penală*”, în titlul II cu privire la „*Camera preliminară*”, în titlul III cu privire la „*Judecată*” și în titlul V cu privire la „*Executarea hotărârilor penale*”. **Pentru a se dispune autorizarea utilizării colaboratorilor este necesar să fi fost începută urmărirea penală cu privire la fapta prevăzută de legea penală, act procesual care creează întregul cadru pentru desfășurarea activităților de urmărire penală, inclusiv administrarea probelor, obținerea de date și informații prin intermediul metodelor de cercetare, ceea ce atrage incidența tuturor garanțiilor aferente dreptului la un proces echitabil.**

21. Când privește folosirea de către colaborator a dispozitivelor tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, ipoteză criticată în prezenta cauză, Curtea constată că, pe lângă respectarea condițiilor de autorizare mai sus menționate, legiuitorul a impus ca procurorul să sesizeze judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică [art. 148 alin. (3)], dispozițiile art. 141 din Codul de procedură penală, referitoare la autorizarea unor măsuri de supraveghere tehnică de către procuror aplicându-se în mod corespunzător. Aceasta reprezintă o garanție expresă a respectării condițiilor restrângerii exercițiului dreptului la respectarea vieții private și de familie prevăzute de lege și a dreptului la un proces echitabil, în sensul interpretării date și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a subliniat în repetate rânduri că este conștientă de dificultățile implicate de lupta împotriva infracțiunilor grave și de necesitatea ca autoritățile să recurgă uneori la metode de anchetă mai elaborate. Convenția nu împiedică, în stadiul de pregătire a materialului de urmărire penală și când natura infracțiunii o poate justifica, folosirea de surse precum informatori anonimi. Cu toate acestea, utilizarea ulterioară a declarațiilor lor de către instanța de judecată pentru a stabili o condamnare este o chestiune diferită (Hotărârea din 9 iunie 1998, în Cauza *Teixeira de Castro împotriva Portugaliei*, pct. 35, a se vedea, *mutatis mutandis*, Hotărârea din 20 noiembrie 1989 în Cauza *Kostovski împotriva Olandei*, paragraful 44). **Recurgerea la astfel de surse este acceptabilă doar dacă este însoțită de garanții adecvate și suficiente împotriva abuzurilor, în special în**

cadrul unei proceduri clare și previzibile pentru autorizarea, punerea în aplicare și controlul măsurilor de anchetă în cauză [a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 februarie 2008, în *Cauza Ramanauskas împotriva Lituaniei* (MC), pct. 51]. În ceea ce privește autoritatea de control al operațiunilor de infiltrare, Curtea a reținut că, deși controlul efectuat de instanță ar reprezenta modul cel mai adecvat, pot fi utilizate și altele cu condiția să existe o procedură și garanții adecvate, de exemplu, prin controlul efectuat de un procuror (Hotărârea din 4 februarie 2011 în *Cauza Bannikova împotriva Rusiei*, pct. 50).

22. Or, astfel cum s-a arătat, **procedura care reglementează utilizarea colaboratorilor este clar și strict reglementată sub controlul procurorului și, respectiv, al judecătorului de drepturi și libertăți**. Din această perspectivă nu poate fi reținută nici critica autorului excepției în sensul că, prin folosirea de dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, i se oferă unei persoane nepregătite „prerogative (...) de realizare a unei adevărate operațiuni de cercetare penală”. Se constată în acest sens că, inclusiv în situația folosirii de dispozitive tehnice, **activitatea colaboratorului este circumscrisă de art. 148 alin. (5) din Codul de procedură penală la „culegerea de date și informații” dispuse prin ordonanța procurorului, „pe care le pune în totalitate la dispoziția procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, întocmind un proces-verbal”**.

Astfel fiind, nu poate fi reținută critica în sensul că „orice persoană fizică poate deveni în acest fel anchetator”, fiind exclusă, din punctul de vedere al reglementării legale, „incriminarea” de către colaborator sau efectuarea de către acesta a „cercetării penale”.

23. Din această perspectivă nu poate fi reținută analogia cu Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 a Curții Constituționale, precizată, câtă vreme acolo Curtea a constatat că „nicio reglementare din legislația națională în vigoare, cu excepția dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu conține vreo normă care să consacre expres competența unui alt organ al statului, în afara organelor de urmărire penală, de a efectua interceptări, respectiv de a pune în executare un mandat de supraveghere tehnică”. Curtea a apreciat, „pornind de la datele concrete din speța dedusă controlului de constituționalitate”, că „reglementarea în acest domeniu nu

poate fi realizată decât printr-un act normativ cu putere de lege, iar nu printr-o legislație infralegală, respectiv acte normative cu caracter administrativ, adoptate de alte organe decât autoritatea legiuitoare, caracterizate printr-un grad sporit de instabilitate sau inaccesibilitate (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 67 și 94)”. Totodată, având în vedere aceste argumente și caracterul intruziv al măsurilor de supraveghere tehnică, Curtea a constatat că **„este obligatoriu ca aceasta să se realizeze într-un cadru normativ clar, precis și previzibil, atât pentru persoana supusă acestei măsuri, cât și pentru organele de urmărire penală și pentru instanțele de judecată**. În caz contrar, s-ar ajunge la posibilitatea încălcării într-un mod aleatoriu/abuziv a unora dintre drepturile fundamentale esențiale într-un stat de drept: viața intimă, familială și privată și secretul corespondenței”.

24. Or, **utilizarea colaboratorului este prevăzută de lege, condițiile în care aceasta se poate autoriza sunt clar și limitativ prevăzute de lege, fiind permisă numai „în situații excepționale”, iar activitatea colaboratorului privește exclusiv culegere de date și informații, sub controlul procurorului, supuse aprecierii instanțelor de judecată în diversele etape ale procesului penal, cu respectarea tuturor garanțiilor prevăzute de lege**. În plus, dacă sensul Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 (care constituie baza argumentării autorilor excepției) ar fi fost acela de a exclude și folosirea de către colaboratori a dispozitivelor tehnice pentru culegerea de informații, ar fi fost incidentă ipoteza art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, care impune ca, în caz de admitere a excepției, Curtea să se pronunțe și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate prevederile menționate în sesizare. Curtea nu a făcut însă aplicarea acestui articol, întrucât sensul deciziei pronunțate este unul de clarificare a normei acolo criticate sub aspectul circumscrierii exacte a „*organelor specializate ale statului*” care pot pune în executare mandatul de supraveghere tehnică, iar nu acela de a exclude alte norme din Codul de procedură penală care prevăd soluții pentru situații excepționale, în vederea obținerii de date și informații cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cătălin Corneliu Ancuța și Marcel Dudaș în Dosarul nr. 1.718/108/2017 al Tribunalului Arad — Secția penală și constată că dispozițiile art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,

Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea Procedurii de emitere a certificatului de origine pentru biomasa provenită din agricultură și industriile conexe, utilizată drept combustibil sau materie primă pentru producția de energie electrică, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 46/2012

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale politici agricole nr. 241.493 din 24 februarie 2020,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de emitere a certificatului de origine pentru biomasa provenită din agricultură și industriile conexe, utilizată drept combustibil sau materie primă pentru producția de energie electrică, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 46/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 12 martie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) producători de biomasă obținută din culturi energetice, denumiți în continuare *producători de culturi energetice* — fermieri/fermieri activi care desfășoară o activitate agricolă în calitate de utilizatori ai suprafețelor de teren agricol, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare, și care înființează culturile energetice prevăzute la art. 2 lit. a);”.

2. La articolul 6 alineatul (3), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) adeverință de la centrul județean/local al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură din care să rezulte numărul de

înregistrare al producătorului de culturi energetice în registrul unic de identificare, suprafața ocupată de culturile energetice pentru care a solicitat sprijin în cadrul schemei de plată unică pe suprafață și/sau ajutoare naționale tranzitorii (ANT), precum și datele de identificare a parcelelor de pe care se recoltează culturile energetice prevăzute la art. 2 lit. a);”.

3. Anexa nr. 5 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

4. Anexa nr. 6 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Certificatele de origine pentru biomasa provenită din culturi energetice, precum și certificatele de origine pentru biomasa provenită din deșeuri, utilizată drept combustibil sau materie primă pentru producția de energie electrică, aflate în perioada de valabilitate la data intrării în vigoare a prezentului ordin, pot fi utilizate pentru comercializarea biomasei către producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie până la expirarea termenului de valabilitate al acestora.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

MINISTERUL AGRICULTURII SI DEZVOLTĂRII RURALE
Direcția pentru Agricultură Județeană (DAJ)

CERTIFICAT DE ORIGINE
pentru biomasa provenită din culturi energetice, utilizată drept combustibil sau materie primă
pentru producția de energie electrică
Nr.1)/.....2)

Se certifică³⁾ prin prezentul că, cu sediul social în localitatea, str.
(denumirea persoanei juridice)

nr., județul, tel., fax, e-mail, înregistrată la Oficiul Național al Registrului
Comerțului cu nr., CUI, sau Hotărârea judecătorească definitivă nr. din data de sau cod
de identificare fiscală (CIF), reprezentată de domnul/doamna, în calitate de,

Se certifică⁴⁾ prin prezentul că, posesor/posesoare al/a BI/CI seria nr.
(numele și prenumele persoanei fizice)

eliberat/ă de..... la data de....., CNP, cu domiciliul în localitatea, str.
nr., județul, este producătorul următoarelor cantități de biomasă, provenită din culturi energetice, utilizată drept
combustibil sau materie primă pentru producția de energie electrică din surse regenerabile de energie:

Nr. crt.	Categorია de culturi energetice, conform prevederilor art. 2 lit. a) din procedură	Suprafața — ha —	Producție medie — t/ha —	Producție — t —		Producători de energie electrică din surse regenerabile de energie	Nr./dată contract vânzare- cumpărare
				Totală	din care comercializată		
0	1	2	3	4	5	6	7
1.	Exemplu: Salcie energetică	A	B	C	C1	D1	E1
					C2	D2	E2
					C3	D3	E3
2.							
3.							

Certificatul de origine se eliberează astfel:

— două certificate de origine pentru cantitatea totală de culturi energetice, din care un exemplar rămâne la DAJ, iar cel
de al doilea se predă producătorului de culturi energetice;

— certificate de origine, câte un certificat de origine pentru fiecare cantitate de culturi energetice
comercializată (coloana 5) către producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie (coloana 6), conform
contractelor de vânzare-cumpărare (coloana 7).

Certificatul/Certificatele de origine, în număr de, se predă/predau producătorului de culturi energetice,
reprezentat de domnul/doamna, care se legitimează cu BI/CI seria nr., eliberat/ă de
la data de, tel., fax, e-mail

Director executiv,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

1) Numărul de ordine din registrul unic al certificatelor de origine, existent la DAJ.

2) Data emiterii certificatului de origine.

3) Modelul certificatului de origine pentru persoane juridice.

4) Modelul certificatului de origine pentru persoane fizice.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Direcția pentru Agricultură Județeană (DAJ)

CERTIFICAT DE ORIGINE
pentru biomasa provenită din deșeuri, utilizată drept combustibil sau materie primă
pentru producția de energie electrică
Nr.1)/.....2)

Se certifică prin prezentul că, cu sediul social în localitatea,
(denumirea persoanei juridice)

str. nr., județul, tel., fax, e-mail, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., CUI, sau Hotărârea judecătorească definitivă nr. din data de sau cod de identificare fiscală (CIF), reprezentată de domnul/doamna, în calitate de, este producătorul următoarelor cantități de biomasă, provenită din deșeuri, utilizată drept combustibil sau materie primă pentru producția de energie electrică din surse regenerabile de energie:

Nr. crt.	Categorია de deșeuri, conform prevederilor art. 2 lit. b) din procedură	Cantitatea de deșeuri — t —		Producători de energie electrică din surse regenerabile de energie	Nr./dată contract vânzare-cumpărare
		Totală	din care comercializată		
0	1	2	3	4	5
1.	Exemplu: Paie	A	A1	B1	C1
			A2	B2	C2
			A3	B3	C3
2.	Exemplu: Coarde viță-de-vie				
3.	Exemplu: Dejecții animaliere				

Certificatul de origine se eliberează astfel:

— două certificate de origine pentru cantitatea totală de deșeuri, din care un exemplar rămâne la DAJ, iar cel de al doilea se predă generatorului de deșeuri;

— certificate de origine, câte un certificat de origine pentru fiecare cantitate de deșeuri comercializată (coloana 3) către producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie (coloana 4), conform contractelor de vânzare-cumpărare (coloana 5).

Certificatul/Certificatele de origine, în număr de, se predă/predau generatorului de deșeuri, reprezentat de domnul/doamna, care se legitimează cu BI/CI seria nr., eliberat/ă de la data de, tel., fax, e-mail

Prezentul certificat de origine s-a eliberat în exemplare, din care un exemplar rămâne la DAJ și exemplar/exemplare se predă/predau generatorului de deșeuri

Director executiv,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

1) Numărul de ordine din registrul unic al certificatelor de origine, existent la DAJ.

2) Data emiterii certificatului de origine.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017**

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 941 din 10.04.2020 al Agenției Naționale de Programe de Sănătate din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile:

— art. 17 din anexa nr. 1 la Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României;

— art. 51 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 252/2020 privind stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății pe perioada instituirii stării de urgență pe teritoriul României,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 și 223 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Finanțarea testării de laborator prin metoda RT-PCR a persoanelor suspecte de infectare cu virusul 2019-nCoV în cadrul Programului național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare se realizează pe baza cererilor fundamentate ale unităților de specialitate, întocmite distinct și însoțite de documentele justificative prevăzute în anexa nr. 8¹ la prezentele norme tehnice.”

2. La anexa nr. 1, punctul 4 „Bugetul alocat programelor naționale de sănătate publică aprobate pentru anul 2020” se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Bugetul alocat programelor naționale de sănătate publică aprobate pentru anul 2020

— mii lei —

Programele naționale de sănătate publică	Buget de stat	
	Credite de angajament aprobate 2020	Credite bugetare aprobate 2020
I. Programul național de boli transmisibile, din care:	367.707	295.664
Programul național de vaccinare	183.078	111.035
Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare	36.212	36.212
Programul național de supraveghere și control al infecției HIV	137.833	137.833
Programul național de supraveghere și control al tuberculozei	10.329	10.329
Programul național de supraveghere și control al infecțiilor nosocomiale și monitorizarea utilizării antibioticelor și a antibioticorezistenței	255	255
II. Programul național de monitorizare a factorilor determinanți din mediul de viață și muncă	607	607
III. Programul național de securitate transfuzională	23.936	23.936
IV. Programele naționale de boli netransmisibile, din care:	31.081	31.081
Programul național de depistare precoce activă a cancerului de col uterin	3.341	3.341
Programul național de sănătate mintală și profilaxie în patologia psihiatrică	652	652
Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană	18.685	18.685
Subprogramul de transplant de celule stem hematopoietice periferice și centrale	5.597	5.597

Programele naționale de sănătate publică	Buget de stat	
	Credite de angajament aprobate 2020	Credite bugetare aprobate 2020
Subprogramul de fertilizare in vitro și embriotransfer	2.120	2.120
Programul național de evaluare a statusului vitaminei D	417	417
Programul național de tratament pentru boli rare	183	183
Programul național de management al registrelor naționale	86	86
V. Programul național de evaluare și promovare a sănătății și educației pentru sănătate	416	416
VI. Programul național de sănătate a femeii și copilului	5.084	5.084
Total buget programe naționale de sănătate publică 2020	428.831	356.788
MS — acțiuni centralizate nerepartizate	293.520	365.563
Reținere 10%	80.262	80.262
TOTAL BUGET AN 2020	802.613	802.613

3. În anexa nr. 2, la capitolul I „Programele naționale de boli transmisibile”, titlul I.2 „Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare”, litera E „Indicatori de evaluare”, la punctul 1 „Indicatori fizici”, subpunctul 1.3.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.3.1. număr testări RT-PCR pentru identificarea 2019-nCoV efectuate: 145.165;”.

4. În anexa nr. 2, la capitolul I „Programele naționale de boli transmisibile”, titlul I.2 „Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare”, litera G „Unități de specialitate care implementează”, după subpunctul 4.43 se introduc unsprezece noi subpuncte, subpunctele 4.44—4.54, cu următorul cuprins:

„4.44. Spitalul Clinic Județean de Urgență «Sf. Apostol Andrei» Galați;

4.45. Direcția de Sănătate Publică Prahova;

4.46. Spitalul Județean de Urgență Ploiești;

4.47. S.C. Bioclinica — S.A., București;

4.48. Direcția de Sănătate Publică Bistrița-Năsăud;

4.49. Spitalul Universitar de Urgență Militar Central «Carol Davila» București;

4.50. Spitalul Clinic Județean de Urgență Târgu Mureș;

4.51. Spitalul Clinic de Pediatrie Sibiu;

4.52. S.C. Lotus-Med — S.R.L., București;

4.53. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Medico-Militară «Cantacuzino», București;

4.54. Spitalul de Boli Infecțioase și Psihiatrie Baia Mare.

NOTĂ:

Unitățile de specialitate care realizează testarea RT-PCR pentru stabilirea diagnosticului de sindrom respirator acut sever determinat de noul coronavirus COVID-19 au obligația de a asigura prelucrarea probelor recoltate de către personalul de specialitate din cadrul: direcțiilor de sănătate publică, serviciilor de ambulanță județene, Serviciului de Ambulanță București—Ilfov sau din cadrul unităților sanitare, după caz, conform metodologiei de supraveghere, pe baza arondării teritoriale realizate de către Institutul Național de Sănătate Publică, prin Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile. Indicația testării prin metoda de laborator RT-PCR a persoanelor suspecte de infectare cu virusul 2019-nCoV se realizează de către orice medic care depistează un caz suspect.”

5. După anexa nr. 8 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 81, al cărei cuprins este prevăzut în anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică, furnizorii de servicii medicale, precum și instituțiile publice nominalizate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

UNITATEA DE SPECIALITATE *

JUDEȚUL

CERERE DE FINANȚARE FUNDAMENTATĂ
pentru Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare — testare RT-PCR

Sursa de finanțare: buget de stat, titlul de cheltuieli**

pentru luna

Nr. din

— lei —

Denumirea programului/activității	Prevedere bugetară aprobată pentru anul 2020	Prevedere bugetară aprobată în trimestrul, inclusiv disponibilul din trimestrele anterioare	Sume finanțate (cumulat de la 1 ianuarie, inclusiv luna curentă)	Plăți efectuate (cumulat de la 1 ianuarie până în ultima zi a lunii precedente celei pentru care se face solicitarea)	Gradul de utilizare a fondurilor puse la dispoziție anterior	Disponibil		Sume necesare pentru luna curentă		
						Total disponibil din cont rămas neutilizat la data solicitării, din care:	Se utilizează în luna pentru care se solicită finanțarea.	Total necesar pentru luna curentă, din care:	Se acoperă din disponibil.	Necesar de alimentat
0	1	2	3	4	5 = 4/3	6 = 3 – 4	7	8 = 9 + 10	9 = 7	10
Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare — testare RT-PCR										

Răspundem de realitatea, regularitatea și exactitatea datelor raportate.

Reprezentant legal

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Responsabil financiar

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

* Unitatea de specialitate este, după caz:

- a) direcția de sănătate publică (DSP);
- b) furnizorii publici de servicii medicale din subordinea Ministerului Sănătății;
- c) furnizorii publici de servicii medicale din subordinea autorităților administrației publice locale;
- d) furnizorii publici de servicii medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii;
- e) furnizorii privați de servicii medicale;
- f) Institutul Național de Sănătate Publică (INSP);
- g) alte instituții publice aflate în relație contractuală cu direcțiile de sănătate publică.

** Se consemnează titlul de cheltuieli:

- a) „Bunuri și servicii — AAPL” — pentru activitatea implementată de furnizorii publici de servicii medicale din subordinea autorităților administrației publice locale;
- b) „Bunuri și servicii — DSP” — pentru programele naționale de sănătate publică implementate de direcțiile de sănătate publică, furnizorii publici de servicii medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii, furnizori privați de servicii medicale sau Institutul Național de Sănătate Publică;
- c) „Transferuri” pentru programele naționale de sănătate publică implementate de furnizorii publici de servicii medicale din subordinea Ministerului Sănătății.

NOTE:

1. Macheta se va completa distinct, pentru fiecare titlu de cheltuieli cu încadrarea în bugetul aprobat, în două exemplare, din care unul se depune la DSP, situația în care unitatea de specialitate a încheiat contract cu direcția de sănătate publică și, respectiv, la unități de asistență tehnică și management (UATM) din cadrul INSP, după caz.

2. Cererea de finanțare fundamentată va fi însoțită de anexele:

2.1. borderou centralizator al testelor RT-PCR realizate și raportate;

2.2. desfășurător privind evidența persoanelor testate RT-PCR, însoțit de exemplarele validate de direcțiile de sănătate publică;

2.3. factură pentru contravaloarea testării RT-PCR realizate și raportate, în situația în care unitatea de specialitate a încheiat contract cu direcția de sănătate publică.

În situația în care recoltarea probelor se realizează în sistem comunitar, validarea numărului de teste RT-PCR realizate și raportate de o unitate de specialitate pentru care se solicită finanțarea lunară se efectuează de către direcția de sănătate publică care a transmis probele recoltate pentru depistarea persoanelor suspecte de infecția cu noul coronavirus SARS-CoV-2. Documentul care atestă validarea numărului de teste RT-PCR realizate și raportate este „Desfășurătorul privind evidența persoanelor testate RT-PCR” semnat de reprezentanții direcției de sănătate publică care a transmis probele recoltate, care se anexează cererii de finanțare fundamentată.

Unitate de specialitate

BORDEROU CENTRALIZATOR
al testelor RT-PCR realizate și raportate
Raportare pentru luna

RECOLTARE ÎN SISTEM COMUNITAR:	Testare RT-PCR pentru	Număr teste RT-PCR realizate și raportate	Tarif/test RT-PCR (lei)	Sumă de decontat (lei)
	C0	C1	C2	C3 = C1 x C2
	Direcția de Sănătate Publică 1.....		200	
	Direcția de Sănătate Publică 2		200	
			
	TOTAL 1:		200	
RECOLTARE PENTRU PERSONALUL ȘI BOLNAVII PROPRII:	Testare RT-PCR pentru	Număr teste RT-PCR realizate și raportate	Tarif/test RT-PCR (lei)	Suma de decontat (lei)
	C0	C1	C2	C3 = C1 x C2
	Personalul propriu		200	
	Bolnavii proprii		200	
	TOTAL 2:		200	
	TOTAL = TOTAL 1 + TOTAL 2		200	

Răspundem de realitatea, regularitatea și exactitatea datelor raportate.

Reprezentant legal

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Responsabil financiar

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Coordonatorul activității/șef laborator

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Unitate de specialitate

DESFĂȘURĂTOR
privind evidența persoanelor testate RT-PCR*
Raportare pentru luna

A. RECOLTARE ÎN SISTEM COMUNITAR:	Nr. crt.	Codul	Numele și prenumele	Tarif/test RT-PCR (lei)	Suma de decontat (lei)
	C0	C1	C2	C3	C4 = 1 x C3
	1			200	
	2			200	
	...				
	TOTAL 1 DSP	X	X	X	
	1			200	
	2			200	
	...				
	TOTAL 2 DSP	X	X	X	
	TOTAL A = Total 1 + Total 2 + ...	X	X	X	

* În situația în care recoltarea probelor se realizează în sistem comunitar, validarea numărului de teste RT-PCR realizate și raportate de o unitate de specialitate pentru care se solicită finanțarea lunară se efectuează de către direcția de sănătate publică care a transmis probele recoltate pentru depistarea persoanelor suspecte de infecția cu noul coronavirus SARS-CoV-2. Documentul care atestă validarea numărului de teste RT-PCR realizate și raportate este „Desfășurătorul privind evidența persoanelor testate RT-PCR” semnat de reprezentanții direcției de sănătate publică care a transmis probele recoltate, care se anexează cererii de finanțare fundamentată.

B. RECOLTARE PENTRU PERSONALUL ȘI BOLNAVI PROPRII:	Nr. crt.	Codul	Numele și prenumele	Tarif/test RT-PCR (lei)	Suma de decontat (lei)
	C0	C1	C2	C3	C4 = 1 x C3
	1			200	
	2			200	
	...				
	TOTAL 1 PERSONALUL PROPRIU	X	X	X	
	1			200	
	2			200	
	...				
	TOTAL 2 BOLNAVI PROPRII	X	X	X	
	TOTAL B = Total 1 + Total 2 + ...			X	
	TOTAL = TOTAL A + TOTAL B	X	X	X	

Răspundem de realitatea, regularitatea și exactitatea datelor raportate.

Reprezentant legal

Numele și prenumele
 Funcția
 Semnătura

Responsabil financiar

Numele și prenumele
 Funcția
 Semnătura

Coordonatorul activității/șef laborator

Numele și prenumele
 Funcția
 Semnătura

Direcția de Sănătate Publică

**BORDEROU CENTRALIZATOR
 al testelor RT-PCR realizate și raportate
 Raportare pentru luna
 pentru sursa buget de stat, titlul bunuri și servicii DSP**

Testare RT-PCR pentru	Număr teste RT-PCR realizate și raportate	Tarif/test RT-PCR (lei)	Sumă de decontat (lei)
C0	C1	C2	C3= C1 x C2
A. Direcția de Sănătate Publică		200	
1. furnizor public de servicii medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii		200	
2. furnizor public de servicii medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii		200	
.....		200	
B. Total furnizori publici de servicii medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii = 1 + 2 + ...		200	
1. Furnizor privat de servicii medicale		200	
2. Furnizor privat de servicii medicale		200	
.....		200	
C. Total furnizori privați de servicii medicale = 1 + 2 + ...		200	
1. UMF....		200	
2. IML.....		200	
.....		200	
D. Total alte instituții = 1 + 2 + ...		200	
TOTAL = A + B + C + D		200	

Răspundem de realitatea, regularitatea și exactitatea datelor raportate.

Reprezentant legal

Numele și prenumele
 Funcția
 Semnătura

Responsabil financiar

Numele și prenumele
 Funcția
 Semnătura

Coordonatorul activității/șef laborator

Numele și prenumele
 Funcția
 Semnătura

Direcția de Sănătate Publică

BORDEROU CENTRALIZATOR
al testelor RT-PCR realizate și raportate
Raportare pentru luna
pentru sursa buget de stat, titlul bunuri și servicii AAPL

Testare RT-PCR pentru	Număr teste RT-PCR realizate și raportate	Tarif/test RT-PCR (lei)	Sumă de decontat (lei)
C0	C1	C2	$C3 = C1 \times C2$
1. Furnizor public de servicii medicale din subordinea AAPL		200	
2. Furnizor public de servicii medicale din subordinea AAPL		200	
.....		200	
Total furnizori publici de servicii medicale din subordinea AAPL = 1 + 2 + ...		200	

Răspundem de realitatea, regularitatea și exactitatea datelor raportate.

Reprezentant legal

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Responsabil financiar

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Coordonatorul activității/șef laborator

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.032/2011
pentru aprobarea Normelor privind donațiile de medicamente, materiale sanitare,
dispozitive medicale, vaccinuri, seruri și consumabilele aferente

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 956/11.04.2020 al Direcției politica medicamentului și a dispozitivelor medicale și Adresa Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România nr. 53.571E/25.03.2020, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 15.967/25.03.2020,

având în vedere prevederile:

— Decretului nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României;

— Hotărârii Grupului de suport tehnico-științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României din cadrul Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență nr. 9 din 10.03.2020,

ținând cont de dispozițiile art. 4 alin. (3) pct. 1 din Legea nr. 134/2019 privind reorganizarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, precum și pentru modificarea unor acte normative,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Normele privind donațiile de medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale, vaccinuri, seruri și consumabilele aferente, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.032/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 22 iunie 2011, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România (ANMDMR) emite avizul de donație pentru medicamentele prevăzute în Protocolul de tratament al infecției cu virusul SARS-Cov-2, aprobat prin Ordinul ministrului

sănătății nr. 487/2020, cu modificările ulterioare, în termen de maximum 48 de ore de la data înregistrării solicitării de donație la ANMDMR.”

2. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 91, cu următorul cuprins:

„Art. 91. — Prin excepție de la prevederile art. 9, pe perioada pandemiei, sunt acceptate ca donații pentru unitățile sanitare medicamentele prevăzute în Protocolul de tratament al infecției cu virusul SARS-Cov-2, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 487/2020, cu modificările ulterioare, autorizate de punere pe piață și în state terțe Spațiului Economic European.”

3. După articolul 11 se introduc două noi articole, articolele 11¹ și 11², cu următorul cuprins:

„Art. 11¹. — Prin excepție de la prevederile art. 11, pe perioada pandemiei, termenul de valabilitate a medicamentelor prevăzute în Protocolul de tratament al infecției cu virusul SARS-Cov-2, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 487/2020, cu modificările ulterioare, donate, poate să fie mai mic de 8 luni de la data solicitării avizului de donație, dar nu mai mic de 3 luni de la data solicitării.

Art. 11². — Medicamentele prevăzute la art. 11¹ sunt exceptate de la verificarea elementelor de siguranță conform Regulamentului delegat (UE) 2016/161 al Comisiei din 2 octombrie 2015 de completare a Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului prin stabilirea de norme detaliate pentru elementele de siguranță care apar pe ambalajul medicamentelor de uz uman.”

4. După articolul 24 se introduce un nou articol, articolul 24¹, cu următorul cuprins:

„Art. 24¹. — Prin excepție de la prevederile art. 24, pe perioada pandemiei, sunt acceptate ca donații pentru unitățile sanitare dispozitivele medicale necesare pentru prevenirea și combaterea răspândirii, precum și pentru tratamentul infecției cu virusul

SARS-Cov-2 avizate/autorizate în conformitate cu prevederile art. 10 din Ordonanța militară nr. 4/2020 privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19, cu modificările ulterioare.”

Art. II. — Distribuitorii angro autorizați de Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România, unitățile sanitare beneficiare ale donațiilor, direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România, precum și donatorii vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — În tot cuprinsul Ordinului ministrului sănătății nr. 1.032/2011, cu modificările ulterioare, sintagma „Agenția Națională a Medicamentului și Dispozitivelor Medicale” se înlocuiește cu sintagma „Agenția Națională a Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din România”.

Art. IV. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 140/2012 pentru aprobarea Normelor privind donațiile de medicamente pe timpul situației de urgență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 16 februarie 2012.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Nelu Tătaru

București, 11 aprilie 2020.

Nr. 615.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 244646